ANUL XVI. — Nr. 3283

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . . » 500
nstituţiuni, Cluburi şi Proprietari » 2000
Un număr vechiu . . . . . » 4

PUBLICITATEA DUPA TARIF

TELEFON { Direcţia . . . . . 3.26.60 / Administraţia . . 3.26.60 / Redacţia 3.26.69

6 pagini

3 LEI

Gazeta Sporturilor

COTIDIANUL SPORTULUI ROMANESC

Marţi 24 Octombrie 1939

DIRECTOR: AL. MUNTEANU

Proprietatea:
GAZETA SPORTURILOR S. A
Inscris in reg. public. Tribunalul Ilfov
Secţia I com. sub No. 282/1938

BIUROURILE:
Strada Anghel Saligny No. 2
Bucureşti

BIBLIOTECA CENTRALĂ ASOCIAŢIUNII SIBIIU

O mare performanţă a footballului românesc

România la egalitate cu Ungaria 1-1 (1-1)

1. Echipa Ungariei în timpul intonării imnului naţional; 2) D. dr. Paul Gidofalvy, comisarul guvernului pe lângă M. L. Sz. remite un buchet de flori lui Sfera, căpitanul echipei române; 3) Echipa României păşeşte pe teren. (Se văd: Sfera, Pavloviei, Negrescu, Lupaş, Răşinaru, Reuter, Bodola).

MATCH NUL

Rezultatul este real, iată esenţialul după drawul de eri. Dincolo de valoarea performanţei reprezentantă de un match nul cu Ungaria, rămâne în picioare jocul egal cu al adversarilor făcut de echipa noastră, momentele de superioritate la fel de notorii deoparte şi de alta şi contribuţia egală la reuşita spectacolului.

Un match nul real, justificat de jocul şi capacitatea ambelor echipe.

Aceasta ca o privire generală asupra rezultatului. Valoarea performanţei este indiscutabilă. Lumea care face legătura între rezultate ca atare nu va trece peste amănuntul că am făcut joc egal cu echipa care a învins Germania cu 5-1. Oricât de relativă ar fi corelaţia între scoruri nu se poate ca drawul nostru legat de succesele anterioare ale Ungariei să nu fie un aport pentru propaganda sportivă a României.

Pentru footballul nostru, drawul cu Ungaria reprezintă o încheiere a stagiunii internaţionale în condiţiuni foarte bune. Faţă de numele jucătorilor din echipa Ungariei şi de prestigiul acestui unsprezece, echipa României ascultând sfatul realităţii pe care l'am dat în primul moment, a angajat lupta în plin, a înţeles să nu cedeze iniţitiva şi să menţină un echilibru perfect graţie unei ofensive angajată agresiv şi cu mari preocupări pentru apărarea adversarilor.

Numai astfel s'a putut obţine un draw şi aceasta este explicaţia că ungurii au fost depăşiţi în multe momente de elanul ofensiv al reprezentanţilor noştri.

Eri, publicul a avut cu totul altă comportare ca în ajun. Echipa României n'a mai fost lipsită de sprijinul atât de important al spectatorilor, publicul a fost alături de echipă, i-a urmărit cu căldură toate eforturile şi în momentele delicate n'a părăsit echipa.

Cum într'un match internaţional contribuţia imponderabilelor este din cele mai mari, vom reaminti că echipa noastră a reuşit să egaleze pe unguri, pentrucă a lăsat echipa maghiară să-şi sterilizeze jocul cu reţeta unui dublu v exagerat. Noi am atacat cu cinci înaintaşi şi am reuşit să ţinem echilibrul, iar goalul a fost rezultatul trecerii lui Bogdan în tripletă.

In formă şi în fond o comportare frumoasă în faţa unui adversar a cărui poziţie în footballul european este bine consolidată.

Observator

Ce spun ungurii...

„E de vină mingea" crede Szengeller

Dar toţi ceilalţi jucători maghiari recunosc progresele extraordinare ale footballului românesc

Imediat după ce matchul Ungaria — România s'a terminat, am plecat la hotelul Ambasador pentru a culege impresiile ungurilor după joc.

Obosiţi de eforturile făcute, maghiarii stăteau cu toţii în salonul oficial unde îşi luau ceaiul.

Toată lumea a fost foarte tristă de rezultatul obţinut şi aceasta nu trebuie să ne mire, deoarece ei credeau numai în victoria lor.

Intre altele să fie spuse, ungurii sunt atât de surprinşi de rezultat, încât nu le vine să creadă.

Rezultatul reuşit de echipa noastră este cu atât mai merituos cu cât vecinii noştri s'au pregătit in-

(Continuarea în pag. 6-a)

Tribuna oficială în timpul imnurilor.

Dintr'un colţ de tribună

25000 spectatori şi două goaluri

Cei 25 de mii de spectatori care au fost eri la ANEF nu ar fi bănuit în ruptul capului că România va isbuti să facă împotriva Ungariei un match atât de mare cum l'au făcut reprezentanţii noştri. Lumea a venit la foot-ball cum se vine la marile evenimente. In număr mare, cu o doză infinită de răbdare şi cu coarda vocală bine antrenată. Cei mai răbdători au fost însă spectatorii care au venit dela ora dejunului şi s'au instalat în peluza populară din spatele porţii. Acolo locurile nu sunt numerotate şi trăieşte legea primului sosit. Legea având valabilitate până la începutul jocului, cei care nu sunt în stare să plătească o tribună numerotată au venit în număr mare şi au umplut băncile până la refuz. Acolo este baza galeriei şi românii au răspuns cu entuziasm la apel.

Personalităţi, personalităţi...

La tribuna centrală, lumea vine cu maşina, o lasă să aştepte la poarta Stadionului. Această serie de spectatori vine cu un sfert de oră înainte de începerea jocului şi din această pricină la trei, mai erau locuri în tribună. La 3.15 numai aveai loc unde să arunci un chibrit. Până şi confraţii noştri dela Gazzeta dello Sport şi agenţia Reuter nu mai găseau locuri la masa presei unde s'au instalat comod câţiva şmecheri.

A fost însă cam frig. Lumea a venit cu pardesiul, mulţi mai friguroşi cu paltoane. Cucoanele au arborat blănuri elegante, iar d. Dorel Davila a reuuntat la gluga imensă care l'a păzit înainte cu o zi de ploaie, în favoarea unui basc bayonnez. Vicepreşedintele Federaţiei a eşit să întâmpine pe d. ministru Gabriel Marinescu care dela un capăt al tribunei până la loja centrală a fost nevoit să salute imensul public care aplauda pe cel mai simpatic dintre miniştri. Firească n'a lipsit surâzătorul domn major Brezeanu, jovialul Bucur Bărsu care a prezentat o siluetă puţin retuşată, d. Camil Petrescu cu o pălărie elegantă gris cu borul în sus, d. Stroe Botez, şeful de cabinet al d-lui ministru Ralea, d. Ionel Teodoreanu, apreciatul nostru scriitor, Radu Vasilescu, speakerul postului de radio care a şomat eri în chip inexplicabil, precum şi numeroase alte personalităţi din lumea teatrului şi a cărţii.

Unde sunt Szengeller & Comp?

S'au cântat cele două imnuri naţionale. Echipele au salutat publicul şi au fost copios ovaţionate. D. Virgil Economu a luat loc în spatele porţii, aşteptând cu nerăbdare începutul partidei şi d. Datillo a fluerat în fine.

NEGRESCU

Matchul a fost primit la început cu răceală de tribune. Se juca foarte încet. Cu vremea echipele s'au încălzit. Lumea a remarcat repede că nu joacă Baratki. Vestea că a fost operat a fost primită cu regret de asistenţi care nădăjduiau că Gussy va fi în stare să forţeze poarta lui Lungilă al ungurilor.

Deocamdată, ungurii au tras un singur shot la poartă pe care Vintilă a isbutit să-l salveze când nimeni nu mai spera. Halful Rapidului a scos balonul depe linia de goal.

Lumea începe să se entuziasmeze de match. Îi place jocul unguresc care este mai sigur, mai închegat decât al nostru. Atacul românesc nu face impresie mare mai ales că aripile dau în petec.

In schimb, galeria se amuză copios Vintilă a tras în tuşă şi Oană n'a mai dat timp unui ungur să bată tuşa. Juventistul s'a înfipt în minge şi până să mai aştepte a aruncat tuşa.

Scorul se menţine la zero la zero şi ungurii ţin cu orice preţ să marcheze. Sarossi încearcă un true clasic. Fiind atacat de Sfera, se prăvăleşte la pământ. D. Datillo nu se lasă prins şi fluieră. In schimb Sfera îi arată lui Sarossi că robinsonadele trebuese făcute cu mai mult efect.

Un moment de delir

Repriza a doua este mult mai vie. Românii au numeroase acţiuni frumoase, în vreme ce ungurii nu se dovedesc prea tari în faţa porţii. Echipa noastră este încurajată cu mult elan de public. Avem o ocazie unică pe care Oană i-a servit-o lui Reuter. Timişoreanul a întors mingea cu capul, a plasat bine dar Lungilă o prinde în ultimă instanţă aruncându-se cu toată lungimea dealungul porţii. Publicul e dezolat şi dezolarea creşte când ungurii ne trag un goal prin Toth.

Momentul de bucurie nu întârzie căci Spielman trage o bombă şi egalează situaţia. Lumea se entuziasmează, buna dispoziţie revine pe teren şi în tribune iar matchul devine aprig.

Abia când sfârşitul este anunţat de arbitru, încetează pentru o clipă larma. Echipele salută din nou publicul. Spectatorii mai aşteaptă însă pe teren aplaudând această victorie morală a echipei româneşti.

*

Când s'a lăsat seara peste oraş, lumea a mai discutat rezultatul prin cafenele şi restaurante. Şi, probabil, îl va mai discuta încă toată săptămâna.

C. F. R. CAMPION NAŢIONAL la volley-ball

In finala campionatului naţional de volley-ball s'au întâlnit eri echipele CFR şi Telefoane.

După un joc extrem de animat, CFR-ul a câştigat finala în patru seturi.

— Reportajul la rubrică —

Cele două echipe înainte de match.

Cifre... cifre... cifre...

IN 90 DE MINUTE

52 lovituri la poartă;
27 out-uri;
4 cornere;
2 faulturi;
1 hands;
1 offside.

Aceasta este statistica jocului Ungaria România.

Egalitatea arătată de tabela de afişaj la sfârşitul jocului corespunde în foarte mare măsură cu statistica noastră. Ceeace ne interesează mai mult este raportul de lovituri la cele două porţi. Astfel în prima parte a jocului românii au avut o uşoară superioritate trăgând de 15 ori la poartă în timp ce ungurii au avut numai 12 lovituri.

In repriza secundă se pare că atacul adversarilor a mers mai bine căci poarta lui Pavlovici a fost atacată de 15 ori iar românii nu au tras decât de 10 ori la goalul advers.

In luPta pe teren ambele reprize arată superioritatea echipei noastre. Astfel în prima parte a jocului, gazdele au beneficiat de 8 tuşe iar ungurii 7. După pauză diferenţa nu a mai fost aceeaş: România 11; Ungaria 5.

O nouă notă de egalitate o constituie raportul de cornere, dar numai în prima repriză: 1-1. In repriza secundă ungurii au condus cu 2-0.

La lovituri libere, un nou avantaj românesc: 2-1.

In tot cursul celor 90 de minute am înregistrat un adevărat record: acela al offside-urilor.

Unul singur în repriza secundă, iar eroul flagrant-delictului de offside a fost Oană.

Ce spun românii

„Puteam câştiga" ne spune Stera, căpitanul echipei noastre

Un rezultat mare, este întotdeauna, pentru orice sportiv, prilej de satisfacţie, de neţărmurită bună dispoziţie.

Echipa României a reuşit eri în faţa celei mai bune reprezentative a unei dintre ţările în care se practică un soccer de cea mai bună clasă, un rezultat mare, mare de tot, ale cărei urmări pot fi şi mai mari.

Jucătorii de football, sunt mai întâiu de toate oameni, sensibili la bucuriile pe care i le oferă sportul şi câte odată şi la decepţiile oferite de aceleaşi «maladie» în vogue.

Aseară, la hotelul «Union» a fost un veritabil pelerinaj. Numeroşi sportivi, apropiaţi ai internaţionalilor, au ţinut să felicite cu un moment înainte, pe aceiea care au procurat sportului românesc o mare victorie, iar sportivilor români o imensă satisfacţie.

In camere, jucătorii comentau, râdeau, şi toţi erau fericiţi.

●

Primul pe care l-am vizitat a fost Lupaş.

Acesta ne-a primit cu un aer care trăda o justificată excelentă bună dispoziţie şi ghicind scopul vizitei noastre, ni s'a pus de îndată la dispoziţie.

— «Am o sută de mii de motive pentru a fi mulţumit.

Echipa noastră a jucat excelent, a fost la un pas de victorie şi în tot cazul a scos un rezultat uriaş ca proporţii. Ungurii au dovedit din nou incontestabila lor valoare şi în special tripleta, fundaşul Biro şi halful Dudaş, au contribuit la această impresie.

Apărarea noastră şi-a făcut din plin datoria, şi are netăgăduitul merit de a fi ştiut să anihileze majoritatea acţiunilor unei linii ofensive ca acela a ungurilor.

●

Pe Sfera, căpitanul echipei, l-am găsit lungit în pat. Mimica lui trăda accentuate semne de oboseală.

(Continuare în pag. 6-a)